

Θεόδωρος Ρεντζεπέρης

Αρχηγός Λιμενικού Σώματος

«Άλλοτε ήμουν πιο σκληρός»

Γιος αξιωματικού του Λιμενικού Σώματος, ο Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος κ. Θεόδωρος Ρεντζεπέρης «επέλεξε να υπηρετήσει συνειδητά» μέσα από τις τάξεις του Σώματος. Την αγάπη του για το χώρο τού την ενέπνευσε ο ίδιος ο πατέρας του και μέχρι σήμερα δηλώνει ότι δεν το μετάνιωσε ποτέ. Βασική αρχή του είναι η ανθρωπιά, ενώ κύριος στόχος του είναι η ίδρυση Ακαδημίας Λιμενικού Σώματος. Συνέντευξη στη Θεοδοσία Κοντζόγλου

Ο κ. Θεόδωρος Ρεντζεπέρης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1952. Τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε μεταξύ Αθήνας και διαφόρων περιοχών όπου μετατέθηκε ο πατέρας του: Αθήνα, Καλαμάτα, Πύλος, Χίος. Τελειώνοντας το Γυμνάσιο εισήλθε στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης στο Οικονομικό Τμήμα. Ολοκλήρωσε το 1975 και στη συνέχεια έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στις ΗΠΑ, στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης. Ο πατέρας του, αξιωματικός του Λ.Σ., έφτασε μέχρι το βαθμό του αρχιπλοίαρχου και αποστρατεύτηκε το 1982. Από το 1977 μέχρι το 1982 πατέρας και γιος, αξιωματικοί και οι δύο, συνυπηρέτησαν σε διαφορετικές θέσεις του Λ.Σ. Ο γιος υπηρετούσε στη Χαλκίδα, ενώ ο πατέ-

ρας στο Υπουργείο Ναυτιλίας. Μετά τη Χαλκίδα, όπου υπηρέτησε ως Σημαιοφόρος, μετατέθηκε στη Διεύθυνση Προστασίας Θαλάσσιου Περιβάλλοντος στο ΥΕΝ. Ακολούθως τοποθετήθηκε ως διοικητής στη Σχολή Μηχανικών Χίου και στη συνέχεια επανήλθε στον Πειραιά, στο Κεντρικό Λιμεναρχείο.

Πέρασε αργότερα στη Διεύθυνση Ασφάλειας του ΥΕΝ. Τοποθετήθηκε μετά στο Προξενικό Λιμεναρχείο στη Νέα Υόρκη και δύο χρόνια αργότερα επανήλθε στον Πειραιά ως τμηματάρχης στην αρχή και ως διευθυντής Ναυτικής Εκπαίδευσης. Υπηρέτησε και από τη θέση του διευθυντή Ναυτικής Πολιτικής, του κεντρικού λιμενάρχη

Θεσσαλονίκης, αλλά και του κεντρικού λιμενάρχη Πειραιά –κατά την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων– και έφτασε στο βαθμό του αντιναυάρχου και στη θέση του Αρχηγού, αφού διετέλεσε γενικός επιθεωρητής του Λιμενικού Σώματος και Α' Υπαρχηγός.

Κάθε μετάθεσή του τις περισσότερες φορές ήταν δυσμενής, λόγω των αντιθέσεών του με τις πολιτικές ηγεσίες. Όπως έγινε το 1966 όταν μετατέθηκε στη Χίο. «Όμως ο πατέρας μου ήταν πολύ περήφανος. Ένα από τα θετικά ήταν η μετάθεση στη Ν. Υόρκη που μου έδωσε τη δυνατότητα να σπουδάσω. Και παρά το γεγονός ότι είχα την ευκαιρία να εργαστώ –και εργαζόμουν– σε μεγάλη ναυτιλιακή εταιρεία, ►

